

än det riksbanken för närvarande vid sina hufvudkontor skulle kunna undvara;

får jag härmed föreslå,

att riksbankens *hela* nettovinst för år 1886, uppgående till i rundt tal 2,500,000 kronor, måtte i sin helhet för riksbankens räkning bibehållas och sålunda intet deraf öfverlemnas till statsverket.

Om remiss af denna min motion till bankoutsrottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 25 januari 1887.

R. Klinckowström.

N:o 16.

Af grefve **Strömfelt**, om upphäfvande af förordningen den 29 maj 1874 angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden.

I Kongl. Maj:ts tal på rikssalen vid riksdagens öppnande nämnes, att revision i vissa delar af förordningen angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden egt rum och att det utarbetade förslaget skall underställas Riksdagens pröfning. Hvad detta förslag innehåller lär emellertid, efter hvad jag erfarit, icke komma att delgifvas före motions-tidens utgång. Då revisionen tillkommit efter af mig verkställd utredning

öfver en del missförhållanden och med anledning af min förra riksdagen väckta motion och då jag, okunnig om förslaget innehåll, från tillförlitlig källa erfarit, att jag, om förslaget vid föredragning inom Riksdagen icke kan af Riksdagen godkännas, då förlorat min motionsrätt, så, ehuru det för mig är motbjudande att icke först invänta det Kongl. förslaget, tvingas jag af grundlagens formela bestämmelser att redan nu väcka motion i ämnet för att för hvarje fall hålla min rätt till »yrkande» öppen.

På grund häraf och med hänvisande till min förra riksdagen i Första Kammaren väckta motion n:o 52 får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade för sin del upphäfva förordningen af den 29 maj 1874 eller den s. k. mellanrikslagen.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1887.

F. Strömfelt.